
Wójcice, st. 33, gm. Otmuchów, woj. opolskie, AZP 94-30/53

Informator Archeologiczny : badania 33, 165

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Odkryto 91 obiektów, z których większość to niewielkie, najczęściej owalne lub okrągłe jamy o małej miąższości, często bez materiału zabytkowego oraz dołki posłupowe. Zabytki kamienne wykonane głównie z margla dynowskiego i radiolarytu wystąpiły przede wszystkim w warstwie kulturowej. Podobny charakter miały obiekty grupy tarnobrzesckiej. Dostarczyły one interesującego materiału ceramicznego oraz pojedynczych wytworów kamiennych i krzemienych. Z okresem rzymskim można wiązać obiekt prawdopodobnie o charakterze mieszkalnym z materiałem ceramicznym (jedno naczynie zachowane w całości). Największa ilość materiału zabytkowego wiąże się z okresem wczesnego średniowiecza. Możemy tu wyróżnić dwa horyzonty chronologiczne przypadające na okres plemienny (VIII-X w.) i czasy późniejsze (XI-XIII w.). Odkryte obiekty wyróżniają się wielkością i miąższością. Często występowały w układach stratygraficznych z innymi obiektami. Poza materiałem ceramicznym odkryto również fragmenty bransolet i paciorków szklanych, przęśliki, wyroby metalowe (noże, gwoździe, klucz).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania będą kontynuowane.

WÓJCICE, st. 33, gm. Otmuchów, woj. opolskie, AZP 94-30/53

- osada wczesnośredniowieczna

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone przez Mariusza Krawczyka (autor sprawozdania, Muzeum w Nysie). Finansowane przez WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 159 m².

W momencie odkrycia stwierdzono, że na powierzchni rozległego stanowiska rozciągniętego wzdłuż terasy Nysy Kłodzkiej (obecnie brzeg Jeziora Nyskiego) zalega duża ilość ceramiki i widoczne są zaciemnienia z rozorywanych obiektów. Stanowisko zostało wówczas sklasyfikowane jako osada kultury przeworskiej z fazy C2-C3 oraz wczesnośredniowieczny punkt osadniczy.

W ramach 5 wykopów na stanowisku odsłonięto 16 obiektów, z których 9 można uznać za relikty obiektów mieszkalnych i gospodarczych. Ponadto w większości wykopów stwierdzono istnienie warstwy kulturowej. Wszystkie obiekty datowane są na okres wczesnego średniowiecza. W ramach tego okresu można dokonać chronologicznego rozwarstwienia. Najstarszy horyzont osadniczy reprezentują 3 obiekty z ceramiką typu praskiego, datowaną na VII w., a więc związaną z najstarszą fazą osadnictwa słowiańskiego na Śląsku. W pozostałych obiektach występuje ceramika datowana na VIII-IX w., a w warstwie kulturowej także ceramika z X w.

Na uwagę zasługuje fakt, że wśród materiałów z badań powierzchniowych dominowała ceramika kultury przeworskiej. W wyniku badań wykopaliskowych uzyskano natomiast niewiele materiałów związanych z tą kulturą, występujących zresztą tylko w warstwie ornej. Świadczy to o zniszczeniu obiektów z fazy C2-C3, przynajmniej w tych rejonach stanowiska, gdzie założono wykopy archeologiczne.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Nysie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych”.

Badania nie będą kontynuowane.

Wyszyna, st. 11, gm. Władysławów, woj. wielkopolskie, AZP 58-41/4 (numer na autostradzie A2-390) – patrz: wczesna epoka żelaza